Lucky Came to Town

OUR STORY • HET VOLLEDIGE VERHAAL

Ergens in het verre 2015 had singer-songwriter Kim Van Weyenbergh genoeg van het eenzame Rain Dog bestaan. Na enkele jaren muziek te spelen, op te treden doorheen het ganse land en zelfs de oversteek te maken naar de US, was het tijd voor een nieuw hoofdstuk.

“Leaving the travelling road…”

Op een zekere dag kruiste zijn pad met dat van Annemie Moons. Toen hij zijn gitaar pakte om een slaapliedje te zingen voor hun jonge spruit, besloot ze plots mee te zingen en niet zo verbazend paste hun twee stemmen ongelofelijk mooi samen.

Ergens ver weg van de oevers van de mythische Dijle, waar Margriet stroomopwaarts stroomde, nabij de notoire Leming, waar dwaallichtjes onschuldige reizigers betoverden, daar vinden we de Lindense heuvels terug.

Een plaats waar schilderachtige holle wegen je de weg leiden door de dik beboste flanken van de Chartreuze of de Pellenberg. Met het zicht op de Tempelberg kreeg Kim Van Weyenbergh een idee. Er stroomde geen Tennessee of Mississippi, maar toch zag de Americana band “Lucky Came to Town” er het leven en ging Van Weyenbergh op zoek naar zijn Luckies!

“A man with a plan…”

Op zijn reis door zijn “Imaginary Appalachians” vond Van Weyenbergh al snel een eerste reisgenoot. Joost Buttiens nam de bas voor zijn rekening en bracht naast de lage noten ook een flinke voorraad muzikale verhalen mee. De eerste Lucky was aan boord.

Meteen na die eerste kennismaking suggereerde Joost een pianist. Eéntje met liefde voor de blues want ja, van zodra hij “Dr. John” of “Richard Manuel” gewijs tekeer ging over die toetsen van het keyboard… damn! Eigenlijk wisten we het toen al, die moeten we hebben.

De hoeksteen van een portie heerlijke Americana, de man van de vele klanken en hemelse harmonieuze noten, Dimitri Laes werd al snel een officiële Lucky.

“His roots go deep in the Linden hollers”

Twee mannen met wie er over muziek kon worden gefilosofeerd. Beide met hun eigen invloeden, beide met hun eigen mening…

“The foundation of the Lucky nation”

“A hidden door …”

De derde Lucky had al heel wat watertjes doorzwommen en zorgde voor de iets ruigere en wildere look. Al snel hadden de oorspronkelijke Luckies door dat de krachtige steady drumbeats van Bruno Goedhuys hen deden denken aan die denderende goederentrein. Ze besloten om door de verborgen garagedeur te stappen en zo kreeg Lucky zijn definitieve vorm: bas, piano, guitar, drums and two voices!

Het leverde een mooi resultaat op in de zelf geproduceerde demo “This is Lucky Came to Town”, en na enkele fijne en krachtige performances in Lubbeek, Schoonderbuken, Aarschot kwam er helaas vroegtijdig een eind aan de samenwerking.

“A cellar door …”

De Luckies reisden naar einde en verre en na even zoeken vonden ze inderdaad iemand die in de voetsporen van Bruno kon stappen. Samen werd er met de volle goesting gestart aan een nieuwe demo. Helaas bleven die opnames steken in één of andere ongure kelder en moest Lucky na korte tijd opnieuw op zoek gaan naar iemand waardig genoeg om de voetstappen van Bruno te vervolledigen.

“There’s a light at the end of every tunnel, but not yet …”

Dapper begon de zoektocht opnieuw…

Aangetrokken tot nieuwe muziek, nieuwe talenten proberen te ontdekken en contacten te leggen met andere muzikanten, het was ook nu het devies van Van Weyenbergh.

Navigerend door een zee van mensen, werd zijn aandacht getrokken door een zeer fijne drumbeat. Zijn hart en ziel in vertalen naar zijn drumstel, met een onvoorstelbare finesse en zijn verfijnd spel voegt Bart Steeno net dat tikkeltje extra toe. “Een extraatje, dat ze tot voor kort niet hadden.”

Samenkomen en muziek maken, want muziek wordt gemaakt in een repetitiekot en het is daar dat de magie plaats vindt. Even dacht Lucky Came to Town opnieuw vertrokken te zijn, maar jammer genoeg dacht de wereldwijde pandemie daar anders over en alles werd even in de kast geplaatst.

Toen het er eindelijk uit mocht, stonden de vijf Luckies echt wel te springen om er terug tegenaan te gaan. Samen met een ‘gast’ gitarist uit een ver, ver land, waar de mensen al zingend door het leven gaan, doken ze eind 2021 de studio in en zorgde ze met hun zessen voor een klein stukje magie.

Alle covid zorgen waren nog niet volledig achter de rug, toch sprak Dave Elli de wijze woorden: “Muzikanten moeten muziek kunnen maken”

Met een vaag idee stapten Lucky ‘s avonds de Six String Studio binnen. De bedoeling: een beetje repeteren en de repetitie opnemen. “That was when a little magic happened.”

Live, puur en onversneden, een klein beetje mixing, zonder enige retakes werden er een achttal nummers ingeblikt om vervolgens wat te liggen rijpen - zoals dat hoort met goeie wijn - tot half 2022. “Misschien moeten we iets doen met de opnames” was het zinnetje dat plots Van Weyenbergh zijn hoofd ging. Dat avondje muziek is wat je hoort op de “December Sessions”, de eerste officiële release van Lucky Came to Town

Omdat ‘gast’ muzikanten soms een beetje apart en onvoorspelbaar zijn… verdween deze met de noorderzon, even plots als hij gekomen was.

“Let’s rock …”

Er werden nieuwe contacten gelegd, mede dankzij Dave Elli. Er kwamen nieuwe gastmuzikanten. Maar helaas bleef het resultaat uit…

Al snel ging er een mooie facebookpost de ether in. Er kwamen likes en berichten binnen. Die Kim met een aandachtig oog in de gaten hield.

Er ontsnapte niet één aan de aandacht, maar het resultaat bleef beperkt, tot een eerste snelle luisterbeurt daar wat aan leek te veranderen. Heerlijke nuances op gitaar, fijn opgebouwd en in elkaar gestoken gitaarsounds waren de eerste dingen die opvielen. Niet twijfelen en snel volgde er een eerste bericht, “Altijd welkom om eens te komen proberen” en korte tijd later leek het beklonken.

Een meesterlijk gitaarspel met daarin een onmiskenbare authenticiteit en emotionaliteit. Iemand die het gevoel van de americana sound wonderlijk mooi in zijn gitaarspel legt. Een paar online gesprekken later, was het wel duidelijk. Het behoeft geen betoog dat Wouter Grauwels perfect past bij Lucky Came to Town.

“What’s next?”

Nieuwe nummers inblikken en aan de slag voor een waardige opvolger van de “December Sessions” en veel, veel live spelen!

Want ja… dit is Lucky Came to Town.

Een opmerkelijke Americana band uit het bruisende Leuven die geïnspireerd zijn door iconische artiesten als Jason Isbell, Steve Earle, John Moreland, Springsteen, The Jayhawks… . Ze zorgen voor heerlijke muziek!

Een getalenteerd ensemble die het publiek kan boeien met hun soulvolle melodieën, de tot nadenken stemmende teksten en een heerlijke mix van Americana die grenzen overschrijdt.

Uit de live concerten puurden de mannen en vrouw van Lucky Came to Town twee fijne live EP’s. De eerste van die twee “Come Dance in Durango” eind 2024, de tweede “Goodbye Louise, I’m Leaving Today” begin 2025.

Het was slechts een voorsmaakje van wat er nog te komen stond. Begin 2025 stapten de Luckies Studio Fandango binnen met een duidelijk plan: die eerste volwaardige langspeler! Er werd geschaafd, gekruid, het kostte enkele liters zweet, maar die eerste langspeler “The River Knows My Name” is er eindelijk!

Sommige nummers kregen hun première al op Jazz & Roots in the Park in Aarschot, en werden daar warm ontvangen. Nu is het reikhalzend uitkijken naar de officiële voorstelling van de plaat, of naar de live concerten om al die nummers te kunnen beleven.

The Low Rider

Soms speel je zuivere akkoorden, maar wanneer ze te vaak troebel klinken, beland je weleens in muddy water. Na jaren samen onderweg luidde zo’n troebel akkoord het afscheid van Joost in. Er viel even een stilte tussen de lage noten. Onze “Devil’s Backbone” sloeg een andere weg in.

Gelukkig had de duivel geen alleenrecht op vier snaren, en hoefden we daarvoor ook niet naar dat fameuze kruispunt. Hij kwam in een grote stofwolk aangereden, alsof “the man with a suit and tie” hem op de hielen zat. Hij stapte uit, maakte weinig woorden vuil, maar liet zijn vingers het verhaal vertellen. Frederik Lerouge verbaasde ons allemaal. Samen sloegen we een nieuwe weg in.

“Picture this…”

Een warme zomeravond. De zon gaat langzaam onder en de lucht vult zich met een betoverende mix van folk, country en blues. Lucky Came to Town betreedt het podium en neemt je vanaf hun allereerste noot mee naar het hart van het Amerikaanse Zuiden. Een authentieke sound, die doet denken aan de grote troubadours. Ze verweven moeiteloos oprechte verhalen met boeiende instrumenten, waardoor een levendig tapijt van de menselijke ervaring wordt geschilderd.